

[Steen Folke.]

pelsen af narkotikamisbrug. Dette arbejdes resultater kunne også dokumenteres i tørre tal, sådan som det fremgik af en lille pjece, som centeret havde udgivet om stofmisbruket blandt unge i Storstrøms amtskommune.

Ved samme lejlighed havde vi et møde med regeringens kontaktudvalg vedrørende narko- og alkoholspørgsmål. På dette møde gav formanden, stadslæge Knipschildt, klart udtryk for, at præventionsudvalgets forebyggende arbejde ville blive vanskeliggjort ved nedlæggelse af undervisningsministeriets konsulentstillinger. Amtsrådsforeningens repræsentant i kontaktudvalget, kontorchef Brøgger-Jensen, gav derimod udtryk for, at amterne kunne overtage konsulenternes funktion, men sagde ikke meget konkret om, hvordan det skulle ske. Senere har jeg forstået, at kontorchefen måske ikke ganske havde dækning for sine udtalelser, og de informationer, der senere er kommet, tyder i hvert fald på, at det er højst variabelt, hvad der bliver gjort i de forskellige amter.

Det generelle billede er helt klart, at amterne ikke har vilje og/eller evne til at videreføre konsulenternes arbejde. Det er ikke overraskende, at forskellige borgerlige partier tager dette med sindsro; en del af dem mener jo, at politi og fængselsbetjente er langt bedre end socialpædagoger til at bekæmpe narkotika- og alkoholmisbrug. Men ansvaret for, at konsulenterne blev fyret nu, er regeringens og dermed socialdemokratiets. Undervisningsministeren forsøgte i sin tale at dække sig ind bag lønningrådet, men den går ikke, ansvaret er regeringens. Om den hovedansvarlige så er undervisningsministeren, socialministeren, indenrigsministeren eller for den sags skyld finansministeren, er ligegyldigt for os andre. Ansvaret er og bliver regeringens og dermed socialdemokratiets, og så hjælper det ikke så meget, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Tastesen, kommer her bagefter med nogle velmenende og uforpligtende bemærkninger.

VS kan stemme for den af fru Ebba Strange stillede dagsorden.

Forespørgeren (Ebba Strange) (SF):

Der er blevet sagt, at dette er spild af tingets tid. Jeg vil dog gøre den, der har sagt

det, opmærksom på, at det er en meget hurtig behandling af en sag, det er dog en væsentlig hurtigere behandling af en sag, end hvis den først skulle have været til første behandling og så i udvalg og så til anden behandling. Den irettesættelse er jeg altså ikke parat til at modtage, fordi jeg mener, at det er en vigtig sag, og en vigtig sag er aldrig spild af tingets tid. Når den oven i købet på så kort tid kan afklare så klart og tydeligt, at samtlige borgerlige partier er løbet fra de udtalelser, de kom med den 4. februar i år, så synes jeg ærlig talt, at der er nået ganske meget i løbet af en times tid.

Fru Kirsten Sparre Andersen foreholdt mig, at det var for sent, jeg kom med denne forespørgsel, for vi havde jo hele tiden vidst, at disse konsulenter kun var ansat for et år ad gangen. Ja, det ved jeg godt, men det var først den 25. marts, at vi fik at vide — og det var ikke engang i folketinget, det var via pressen — at disse mennesker var fyret pr. 1. april. Så kan det være svært at fange en sag i luften, når den ikke ligger i folketinget, men ligger og flyder rundtovre i ministerierne fra den ene minister til den anden. Den bebrejdelse kan jeg heller ikke tage imod.

Og jeg kan da slet ikke tage imod den måde, både fru Kirsten Sparre Andersen og fru Karen Thurøe Hansen ligesom løber fra udtalelserne fra den 4. februar på. Jeg ved da godt, at det ikke var nogen permanent ordning. Der ligger heller ikke i socialistisk folkepartis dagsordensforslag noget om, at ordningen skal være permanent. Der ligger bare en bekymring. Der var én, der spurgte mig, om det var bekymring, det her var udtryk for. Det er bekymring, og jeg har givet udtryk for, hvorfor jeg er bekymret. Resultaterne af den afgørelse, som ministeren altså har truffet og folketinget nu også sandsynligvis vil træffe, vil vi få at se, og så vil det vise sig, om det er mine bekymringer, der har været velbegrundede, eller det er den meget lette og meget overfladiske måde, som det her forslag er blevet modtaget på, der har været den rigtige.

Hr. Tastesen mente, at nu var afgørelsen truffet og konsulenterne havde fået andet arbejde, så nu var der ikke mere at gøre ved det. Jeg vil godt sige, at jeg har ikke rejst forespørgslen af hensyn til konsulenterne og deres eventuelle arbejdssituation. Det er